

Nejvyšší soud odmítl rekurs do usnesení odvolacího soudu, jímž bylo vzato na vědomí zpětvzetí odvolání, jako nepřipustný,

ježto

napadené usnesení odvolacího soudu nespadá pod žádný ze tří důvodů, ze kterých je proti usnesení odvolacího soudu za odvolacího řízení rekurs podle Šu 519 c. ř. s. dopuštěn.

Čís. 3581.

Ani za platnosti Šu 75 III. dílčí novely k obč. zák. nelze prozatímními opatřeními postihnouti dědické právo v celku neb určitý podíl jeho, nýbrž pouze určité hmotné pozůstalostní věci, na něž přísluší dědici dědický nárok.

(Rozh. ze dne 5. března 1924, R I 152/24.)

Návrhu ohroženého, by ku zajištění jeho peněžité pohledávky proti Marii B-ové bylo odpůrkyni zapovězeno, by dědickým podílem, který jí jako povolané a přihlášené dědičce z pozůstalosti po jejím dne 16. května 1918 zemřelém manželu přísluší, nijak nenakládala a jej ani zcela ani z části nevybrala, a aby zároveň vydán byl rozkaz poddlužníku, t. j. pozůstalosti po manželu odpůrkyně, by ze zmíněného dědického podílu ničeho nevydával ani nepodnikal, co by exekuci pro pohledávku strany ohrožené mohlo zmařiti nebo stížiti, soud prvního stupně vyhověl, rekursní soud návrh zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Třetí dílčí novelou k občanskému zákonu (cís. nař. ze dne 19. března 1916, čís. 69 ř. zák.) bylo v Šu 75 přiznáno věřitelům dědicovým oprávnění, že k zajištění svých pohledávek mohou ještě před odevzdáním pozůstalosti použiti prozatímních opatření, v §§ech 379 a 382 ex. ř. naznačených, za podmínek odstavce druhého Šu 379 ex. ř. Použil-li zákonodárce v Šu 75 třetí dílčí novely téhož výrazu »angefallenes Erbgut«, který byl v Šu 822 obč. zák. před novelisací, dal tím zřejmě na jevo, že ani prozatímními opatřeními nemohou býti postiženy jiné předměty, než které výrazem »Erbgut« v dřívějším Šu 822 obč. zák. byly míněny, totiž jen určité hmotné pozůstalostní věci, na které dědici přísluší dědický nárok, nikoli abstraktní právo dědické, které bylo již dle dříve platného práva z exekuce vyloučeno (dvorní dekret ze dne 3. června 1846, čís. 968 sb. z. s., jenž článkem VII. uvoz. zák. k ex. ř. byl v platnosti zachován). Kdyby byl zákonodárce zamýšlel prozatímní opatření připustiti v širším rozsahu, byl by zajisté v Šu 75 třetí dílčí novely použil jiného vhodného výrazu pro předmět prozatímních opatření. Z toho plyne, že ani za platnosti Šu 75 třetí dílčí novely k obč.

zákonu není přípustným prozatímní opatření zabavením dědického práva v celku, neb určitým zlomkem (podílem).

Čís. 3582.

Bankovnímu úřadu ministerstva financí nepřísluší u provozování obchodů dle §u 31 nařízení ze dne 12. května 1919, čís. 246 sb. z. a n. oprávnění, uvedené v čl. III. uv. zák. k ex. ř.

(Rozh. ze dne 5. března 1924, R I 153/24.)

Návrhu bankovního úřadu ministerstva financí, by povolen byl záznam zástavního práva pro jeho pohledávky proti odpůrci s o u d p r v é s t o l i c e vyhověl, r e k u r s n í s o u d návrh zamítl. N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Navrhovatelka odůvodnila po právní stránce návrh na záznam zástavního práva předpisy čl. III. uvoz. zákona k ex. ř. a dvorských dekretů z roku 1786 a 1806, ponechanými v platnosti tímto čl. III. Rekursní soud posoudil věc správně po právní stránce, uznáv, že pohledávky Bankovního úřadu ministerstva financí, vykázané předloženými dluhopisy, nejsou pohledávkami, uvedenými v čl. III., a že nelze na ně vztahovati ani předpis §u 38 c) knih. zák. Skutečnost ta vyplývá z nařízení vlády ze dne 12. května 1919, čís. 246 sb. z. a n., jež shoduje se v podstatě se zákonnými předpisy upravujícími právní poměry banky rakousko-uherské, i s výňatky stanov obou těchto ústavů, otištěnými na poslední stránce předložených dluhopisů. Bankovní úřad ministerstva financí, ať již jako původní věřitel, ať jako právní nástupce rakousko-uherské banky v území Čsl. republiky (§ 37 nař.), je podle §u 31 čís. 2 nař. oprávněn provozovati obchody tím způsobem, že půjčuje na ruční zástavy (§ 33). V této své funkci není úřadem státním, nýbrž má povahu veřejného, úvěrní obchody provozujícího ústavu (§ 2 nař.). K provozu uvedených obchodů přiznána mu byla zvláštní oprávnění, patrná z §§ 6, 7, 33 nař., nikoli však oprávnění uvedené v čl. III. uvoz. zák. k ex. ř. Pokud Bankovní úřad ministerstva financí provozuje řečené obchody §u 31 nař., nejde o působnost státního úřadu, pohledávky z obchodů těch nelze klásti na roveň daním a jiným veřejným dávkám a nelze na ně použiti zvláštních zákonných ustanovení, jež byla čl. III. ponechána v platnosti. Byla proto žádost za záznam zástavního práva ve smyslu těchto předpisů právem zamítnuta.

Čís. 3583.

Po bezvýslednosti exekuce zajišťovací není přípustno domáhati se vyjevovací přísahy podle druhého odstavce §u 47 ex. ř.

(Rozh. ze dne 5. března 1924, R I 154/24.)